

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Δικαστήριο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων
ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΤΥΠΟΥ αριθ. 93/09
Λουξεμβούργο, 22 Οκτωβρίου 2009

Απόφαση στην υπόθεση C-116/08
Christel Meerts / Proost NV

**Η ΑΠΟΖΗΜΙΩΣΗ ΛΟΓΩ ΑΠΟΛΥΣΕΩΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΥ ΥΠΟ ΚΑΘΕΣΤΩΣ ΠΛΗΡΟΥΣ
ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΕΩΣ ΔΙΑΡΚΟΥΣΗΣ ΓΟΝΙΚΗΣ ΑΔΕΙΑΣ ΜΕΡΙΚΟΥ ΧΡΟΝΟΥ
ΥΠΟΛΟΓΙΖΕΤΑΙ ΜΕ ΒΑΣΗ ΤΙΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΟΥΣΕΣ ΣΕ ΠΛΗΡΗ ΧΡΟΝΟ ΕΡΓΑΣΙΑΣ
ΑΠΟΔΟΧΕΣ**

Ο περιορισμός των δικαιωμάτων, που απορρέουν από σχέση εργασίας, σε περίπτωση λήψεως γονικής άδειας, θα μπορούσε να αποτρέψει τον εργαζόμενο από το να λάβει τέτοια άδεια και να ενθαρρύνει τον εργοδότη να απολύσει κατά προτίμηση όσους εργαζόμενους τελούν σε γονική άδεια

Η οδηγία 96/34¹ σκοπεί να εφαρμόσει την συμφωνία-πλαίσιο για την γονική άδεια η οποία συνήφθη από τις ευρωπαϊκές διεπαγγελματικές οργανώσεις. Η συμφωνία-πλαίσιο αποτελεί δέσμευση των κοινωνικών εταίρων να λάβουν, διαμορφώνοντας ένα βασικό πλαίσιο κανόνων, μέτρα που προάγουν την ισότητα ευκαιριών και μεταχειρίσεως μεταξύ ανδρών και γυναικών προσφέροντάς τους την δυνατότητα να συνδυάσουν τις επαγγελματικές και οικογενειακές τους υποχρεώσεις.

Η Ch. Meerts ήταν υπάλληλος υπό καθεστώς πλήρους απασχολήσεως από τον Σεπτέμβριο του 1992 στην εταιρία Proost NV δυνάμει συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου. Από τον Νοέμβριο του 1996, υπήχθη σε διάφορες μορφές διακοπής της επαγγελματικής σταδιοδρομίας και, από τις 18 Νοεμβρίου 2002, εργάστηκε με ωράριο μειωμένο κατά το ήμισυ λόγω γονικής άδειας που επρόκειτο να λήξει την 17η Μαΐου 2003.

Την 8η Μαΐου 2003, η Ch. Meerts απολύθηκε χωρίς τήρηση προθεσμίας καταγγελίας και έλαβε αποζημίωση λόγω απολύσεως ίση προς αποδοχές δέκα μηνών. Για τον υπολογισμό της αποζημιώσεως λήφθηκαν υπόψη οι αποδοχές της κατά τον χρόνο της απολύσεως, οι οποίες ήταν μειωμένες κατά το ήμισυ λόγω της αντίστοιχης μείωσης της παρεχόμενης εργασίας.

Ενώπιον του arbeidsrechtbank van Turnhout (πρωτοβάθμιο δικαστήριο εργατικών διαφορών του Turnhout, Βέλγιο), η Ch. Meerts αμφισβήτησε το ύψος της αποζημιώσεως λόγω απολύσεως ζητώντας η αποζημίωση αυτή να υπολογιστεί με βάση τις αποδοχές πλήρους απασχολήσεως που θα ελάμβανε εάν δεν είχε μειώσει την παρεχόμενη εργασία της λόγω της γονικής της άδειας.

Υπό τις συνθήκες αυτές, το Hof van Cassatie (Αναιρετικό Δικαστήριο), ενώπιον του οποίου είχε αχθεί η διαφορά, υπέβαλε στο Δικαστήριο προδικαστικό ερώτημα.

Το Δικαστήριο επισημαίνει ότι η παράγραφος 6 της ρήτηρας 2 της συμφωνίας-πλαισίου για την γονική άδεια ορίζει ότι τα κεκτημένα ή τα υπό κτήση δικαιώματα του εργαζομένου κατά την ημερομηνία ενάρξεως της γονικής άδειας διατηρούνται ως έχουν μέχρι τέλους της άδειας.

Τόσο από το γράμμα της ως άνω διατάξεως όσο και από την αλληλουχία στην οποία εντάσσεται, προκύπτει ότι σκοπός της διατάξεως αυτής είναι να αποτρέψει την απώλεια ή τον περιορισμό δικαιωμάτων που πηγάζουν από την σχέση εργασίας, κεκτημένων ή υπό κτήση, τα οποία έχει ήδη ο εργαζόμενος κατά την έναρξη της γονικής άδειας και να εξασφαλίσει ότι, με την λήξη της άδειας

¹ Οδηγία 96/34/ΕΚ του Συμβουλίου, της 3ης Ιουνίου 1996, σχετικά με την συμφωνία-πλαίσιο για την γονική άδεια, που συνήφθη από την UNICE, το CEEP και την CES (ΕΕ L 145, σ. 4), όπως αυτή τροποποιήθηκε από την οδηγία 97/75/ΕΚ του Συμβουλίου, της 15ης Δεκεμβρίου 1997 (ΕΕ 1998, L 10, σελ. 24).

αυτής, ο εργαζόμενος θα παραμείνει, όσον αφορά τα δικαιώματα αυτά, στην ίδια κατάσταση με αυτήν στην οποία βρισκόταν πριν από την άδεια.

Λαμβανομένου υπόψη του επιδιωκόμενου από την συμφωνία πλαίσιο για την γονική άδεια σκοπού της ίσης μεταχειρίσεως ανδρών και γυναικών, **η υποχρέωση σεβασμού των κεκτημένων ή υπό κτήση δικαιωμάτων πρέπει να νοηθεί ως έκφραση μιας αρχής του κοινωνικού κοινοτικού δικαίου** η οποία έχει ιδιαίτερη σημασία και ως εκ τούτου δεν μπορεί να ερμηνεύεται συσταλτικώς.

Όπως συνάγεται από τους σκοπούς που επιδιώκει η συμφωνία-πλαίσιο για την γονική άδεια, η έννοια των «κεκτημένων ή υπό κτήση δικαιωμάτων» περιλαμβάνει το σύνολο των δικαιωμάτων και πλεονεκτημάτων, σε χρήματα ή σε είδος, που απορρέουν άμεσα ή έμμεσα από την σχέση εργασίας και την απόλαυση των οποίων μπορεί να αξιώσει ο εργαζόμενος έναντι του εργοδότη στην αρχή της γονικής άδειας.

Τέτοια δικαιώματα και πλεονεκτήματα συνιστούν όλα όσα σχετίζονται με τις συνθήκες εργασίας, όπως το δικαίωμα ενός εργαζομένου υπό καθεστώς πλήρους απασχολήσεως, ο οποίος έχει λάβει γονική άδεια μερικού χρόνου, για την τήρηση προθεσμίας καταγγελίας σε περίπτωση μονομερούς λύσεως συμβάσεως εργασίας αορίστου χρόνου από τον εργοδότη, η διάρκεια της οποίας εξαρτάται από την αρχαιότητα του εργαζομένου στην επιχείρηση και της οποίας σκοπός είναι η διευκόλυνση ευρέσεως μιας νέας εργασίας.

Το σύνολο αυτό δικαιωμάτων και πλεονεκτημάτων δεν θα μπορούσε να διασφαλιστεί εάν, στην περίπτωση απολύσεως κατά την διάρκεια γονικής άδειας μερικού χρόνου και χωρίς τήρηση της νόμιμης προθεσμίας καταγγελίας, ένας εργαζόμενος υπό καθεστώς πλήρους απασχολήσεως δεν είχε πλέον το δικαίωμα να ζητήσει να υπολογιστεί η καταβλητέα σε αυτόν αποζημίωση με βάση τις προβλεπόμενες από την σύμβαση του αποδοχές.

Εθνική νομοθετική ρύθμιση έχουσα ως αποτέλεσμα περιορισμό των δικαιωμάτων που απορρέουν από σχέση εργασίας σε περίπτωση λήψεως γονικής άδειας, θα μπορούσε να αποτρέψει τον εργαζόμενο από το να λάβει τέτοια άδεια και να ενθαρρύνει τον εργοδότη να απολύσει κατά προτίμηση όσους εργαζόμενους τελούν σε γονική άδεια. Τούτο θα αντέβαινε ευθέως στους σκοπούς της συμφωνίας-πλαισίου για την γονική άδεια, και ειδικότερα στον σκοπό συνδυασμού της οικογενειακής και επαγγελματικής ζωής.

Το Δικαστήριο συνάγει ότι στην περίπτωση που ο εργοδότης λύει μονομερώς, χωρίς σοβαρό λόγο ή χωρίς να τηρήσει την νόμιμη προθεσμία καταγγελίας, την σύμβαση εργασίας αορίστου χρόνου και πλήρους απασχολήσεως, κατά την διάρκεια γονικής άδειας μερικού χρόνου που έχει λάβει ο εργαζόμενος, η συμφωνία-πλαίσιο για την γονική άδεια δεν επιτρέπει τον υπολογισμό της καταβλητέας στον εργαζόμενο αποζημιώσεως με βάση τις μειωμένες κατά τον χρόνο της απολύσεως αποδοχές.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η προδικαστική παραπομπή παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, να υποβάλουν στο Δικαστήριο ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του κοινοτικού δικαίου ή με το κύρος κοινοτικής πράξεως. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά σύμφωνα με την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, κατά τον ίδιο τρόπο, τα άλλα εθνικά δικαστήρια που επιλαμβάνονται του ίδιου προβλήματος.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582